

LINTUJEN LOUNASRAVINTOLA

– kuin toinen olohuoneeni

Lintujen talviruokinnan pitäminen on mukavaa puuhaa, ja olen pitänyt niille lounasaravintolaa jo useita vuosia. Kun taloyhtiössäni ruokinta kiellettiin muutama vuosi sitten, siirryin metsään. Kolme talvea olen nyt kantanut siivekkäille ystäville ruokaa metsän siimekseen.

Aluksi ruokintapaikka oli kuvausstudioni, mutta nyt tuntuu, että kaikki kuvat on sieltä jo otettu. Nykyisin minulle riittää se, että saan tarkkailla lintuja ja muita elämiä ja oppia niistä. Koenkin oppineeni linnuista mielenkiintoisia asioita, joista ei kirjoissa kerrota. Ruokintapaikasta onkin tullut toinen olohuoneeni, ja saatan viipyillä siellä koko valoisan ajan.

Viime kevään takatalvi toi ruokinnalleni muutamia kesäisiä lajeja, esimerkiksi rautaisia, useita punarintoja ja suurehkon määrän järripeippoja. Varpuspöllö ja lumikko ottivat niistä omansa. Takatalvelta on jäänyt mieleeni erityisen koskettava hetki. Eräänä aamuna kuulin järripeipon ääntelyä ja ihmettelin niiden kokoontumista ääntelevän koiraan ympärille samaan puuhun juuri yläpuolelleni. Vaikutti siltä, että joku kutsui ne koolle. Äänimaailma oli huumavaa Keravan metsässä, jossa ei kyseisen lintulajin ääntä yleensä kuule.

Ehkäpä puussa käytiin keskustelua matkasuunnitelmista, sillä yhtäkkiä kaikki järarit lähtivät lentoon yhtä aikaa suunnaten kohti pohjoista. Sen jälkeen tuli täysi hiljaisuus. Hetki oli todella pysäyttävä. Tunsin kiihtymistä siitä, että olin saanut auttaa järrejä muuttonsa välietapilla. Kuka tietää, ehkä niistä jokunen päätyy isäni mökille Inarille, jossa järin ääni on toukokuussa vallitseva.

Viime keväänä ruokinnallani kävi myös runsaasti tikkoja: käpytikkoja, harmaapäätikkoja, pikkutikka ja valkoselkätikka. Tänä talvena ei ole näkynyt kuin vakiasukkaat: käpy- ja harmaapäätikat.

Pyrstötiaiset tulevat tavallisesti vasta keväällä, sillä kyseinen alue on niiden pesintäpaikka. Tänä vuonna ne tulivat jo uuden vuodenpäivänä. Kevään edetessä ne alkavat rakennella pesäänsä läheiseen koivikkoon. Viime kevään takatalvi oli katastrofi niiden pesinnälle. Juuri kun munat oli munittu, lumimassat peittivät puut eikä hautominen enää onnistunut.

↑ Pyrstötiaispariskunta rakensi taidolla hienon pesän, mutta takatalvi vei sen mennessään.

↓ Punarinnoilla oli viime vuonna haastava takatalvi. Ehkä sain pelastettua niistä muutaman.

LUONTO- KOKEMUKSIA

Merja Elisabeth on luontokuvaukseen hurahtanut toimittaja, joka viettää vapaa-aikansa mieluiten metsissä.

TEKSTI JA KUVAT: MERJA ELISABETH

↑ Menneen vuoden takatalvi toi ruokinnalleni suuren määrän järripeippoja.

→ Hiiret ovat hyvin tervetulleita ruokavieraiksi lounasruokalaani.

Ruokintapaikkani ei ole vain lintuja varten, vaan siellä saavat käydä kaikki evästä tarvitsevat vieraat, kuten jyrsijät. Ensimmäisen syystulvan jälkeen hävisivät metsämyyrät tyystin, mutta tilalle tuli kolme metsähiirtä. Tällä hetkellä paikalla on metsähiirien lisäksi päästäinen ja vaivaishiiri. Syystalvesta näin rotan yhden kerran. Se mutusteli muutaman siemenen, muttei koskaan enää palannut.

Birdlifen mukaan linturuokinnat ovat vähentyneet, joten olen kokenut entistä tärkeämmäksi avustaa lintuja talven yli. Metsäruokinta on myös ihana paikka nauttia talviesta metsästä!

